

II Księga Kronik

Rozdział 28

Panowanie Achaza

1. Achaz miał dwadzieścia lat, gdy objął władzę królewską, a panował szesnaście lat w Jeruzalemie. Nie czynił tego, co prawi w oczach Pana, jak Dawid, jego praojciec, 2. Lecz kroczył drogami królów izraelskich, sporządził także posągi lane dla Baalów. 3. On to składał ofiary z kadzidła w Dolinie Syna Chinnoma, a nawet własnego syna oddał na spalenie w ogniu, jak to było ohydny zwyczajem narodów, które Pan wytępił przed synami izraelskimi. 4. Składał też ofiary rzeźne i z kadzidła na wyżynach i na wzgórzach, i pod każdym drzewem zielonym. 5. Toteż Pan, Bóg jego, wydał go w ręce króla aramejskiego. Pobili go i wzięli do niewoli z jego ludzi wielką liczbę jeńców, których zaprowadzili do Damaszku. Dostał się też w ręce króla izraelskiego, który zadał mu wielką klęskę, 6. Pekach bowiem, syn Remaliasza, wymordował wtedy w Judzie w jednym dniu sto dwadzieścia tysięcy dzielnych wojowników, dlatego że opuścili Pana, Boga swoich ojców. 7. Zikri zaś, rycerz efraimski, zabił syna królewskiego Maasejasza, zarządcę pałacu Azrikama, i namiestnika królewskiego Elkanę. 8. Synowie izraelscy uprowadzili też do niewoli swoich współplemieńców dwieście tysięcy kobiet, chłopców i dziewcząt oraz zdobyli u nich ogromny łup i wywieźli ten łup do Samarii. 9. A był tam wtedy prorok Pana imieniem Oded. Wyszedł on naprzeciw wojska podążającego do Samarii i rzekł do nich: Oto Pan, Bóg waszych ojców, w swoim gniewie na Judejczyków wydał ich w wasze ręce, lecz wy wymordowaliście ich z wściekłością, która aż niebios sięga. 10. Teraz zaś zamierzacie ujarzmić Judejczyków i Jeruzalemczyków, aby byli waszymi niewolnikami i niewolnicami. Tylko czy wy sami nie macie żadnych win wobec Pana, waszego Boga? 11. Posłuchajcie mnie więc! Wróćcie wolność jeńcom, których uprowadziliście do niewoli od waszych pobratymców, gdyż inaczej rozpali się przeciwko wam gniew Pana. 12. Wtedy niektórzy mężowie spośród naczelników efraimskich: Azariasz, syn Jehochanana, Berekiasz, syn Meszillemeta, Hiskiasz, syn Szalluma, i Amasa, syn Chadlaja, wystąpili przed wojsko wracające z wyprawy 13. I rzekli do nich: Nie wprowadzajcie tutaj jeńców, gdyż obwini nas to przed Panem. Czy zamierzacie dodać jeszcze coś do naszego grzechu i do naszej winy? Wszak i tak wielka jest nasza wina i gniew Pana rozpałił się nad Izraelem. 14. Wtedy wojownicy zwolnili jeńców, a łup zostawili przed naczelnikami i całym zgromadzeniem, 15. Mężowie zaś, których imiennie wyznaczono, wystąpili i zajęli się jeńcami: wszystkich nagich przyodziali odzieżą z łupu, przyodziali ich, obuli, nakarmili, напоili i namaścili, kulejących wsadzili na osły i zawiedli do Jerycha, miasta palm, do ich współplemieńców, sami zaś powrócili do Samarii. 16. W tym czasie król Achaz wysłał posłów do króla asyryjskiego z prośbą o pomoc. 17. Edomici wtargnęli bowiem ponownie i pobiwszy Judejczyków, uprowadzili jeńców. 18. Także Filistyńczycy ruszyli na judzkie miasta w Szefeli i Negebie i zdobyli Bet-

Szemesz, Ajjalon, Gederot i Socho z jego przyległościami, Timnę z jej przyległościami, Gimzo z jego przyległościami i osiedlili się tam. **19.** Pan bowiem upokorzył Judę z powodu Achaza, króla judzkiego, za to, że doprowadził Judę do rozkładu i prostacko sprzeniewierzył się Panu. **20.** Ruszył też przeciwko niemu Tiglat-Pileser, król asyryjski, i utrafił go raczej zamiast go wspomóc. **21.** Chociaż bowiem Achaz ogłosił świątynię Pańską i pałac króla i książąt, i dał to królowi asyryjskiemu, nic mu to nie pomogło. **22.** Owszem, w czasie swego ucisku, on, król Achaz, jeszcze większych dopuszczał się grzechów wobec Pana, **23.** Składał ofiary rzeźne bogom Damascenczyków, którzy go pokonali, i mawiał: Bogowie królów aramejskich pomogli im, więc i ja będę im składał ofiary, a oni mi pomogą. Tymczasem oni przyczynili się do upadku jego samego i całego Izraela. **24.** Zebrał też Achaz naczynia świątyni Bożej i pokruszył naczynia świątyni Bożej, pozamykał drzwi świątyni Pańskiej, a pobudował ołtarze po wszystkich kątach Jeruzalemu. **25.** We wszystkich w ogóle miastach judzkich kazał pobudować świątynki na wzgórzach, aby tam składano ofiary z kadzidła bogom cudzym, i przez to pobudził do gniewu Pana, Boga swoich ojców. **26.** Pozostałe zaś jego sprawy i całe jego postępowanie, pierwsze i ostatnie, są zapisane w Księdze Królów Judzkich i Izraelskich. **27.** I spoczął Achaz ze swoimi ojcami, i pochowano go w mieście, w Jeruzalemie, lecz nie sprowadzono go do grobów królów izraelskich; władzę królewską zaś po nim objął Hiskiasz, jego syn.

© Towarzystwo Biblijne w Polsce, Warszawa, 1975

aktualizacja modułu: 2020-07-01